

• здійснювати комплекс заходів з поліпшення збуту продукції, підвищення конкурентоспроможності підприємства щодо асортименту, цін та якості пропонованої продукції;

• забезпечити ефективне управління капіталом;

• здійснювати управлінські рішення і дії, які повинні бути засновані на точних розрахунках, глибокому й всебічному економічному аналізі, бути науково обґрунтованими, мотивованими, оптимальними;

• виробляти стратегію й тактику розвитку підприємства, складала плани й приймати зважені управлінські рішення, здійснювати контроль за їхнім виконанням;

• оцінювати результати діяльності підприємства [1].

Для більш ефективного управління фінансовою діяльністю підприємства необхідно перш за все враховувати специфіку сфери, в якій воно веде діяльність, приділяти особливу увагу дослідженню ринку, проводити періодичний аналіз та комплексну оцінку фінансового стану підприємства для виявлення недоліків та слабких місць в його діяльності та негайного їх виправлення.

Список використаної літератури:

1. Аверіна М.Ю. Аналіз та оцінка фінансового стану підприємства: шляхи покращення [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.sworld.com.ua/konfer29/420.pdf>

2. Левицька С.О. Організація фінансової діяльності підприємства як об'єкта бухгалтерського обліку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://esj.oa.edu.ua/articles/2013/n23/67.pdf>

3. Міхневич Т. П. Шляхи підвищення ефективності фінансової діяльності підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/14_ENXXI_2012/Economics/7_110613.doc.html.

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки підприємства, обліку і аудиту,
д. е. н., професор Яценко О.В.

Т. В. Сеґеда

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ

Оцінка організаційно-управлінських інновацій складається з визначення соціально-економічної ефективності управління бізнесом і вивчення основних передових досягнень і тенденцій розвитку бізнесу. Визначення соціально-економічної ефективності управлінських рішень є дуже складною і серйозною актуально науковою проблемою, труднощі в рішенні якої диктуються самою сутністю процесів управління, що відбуваються в рамках будь-якої організації.

Дослідженням питань про ефективність управлінських рішень та організаційно-управлінських інновацій займалися А.Н. Асаул, Б. М. Карпов, В. Б. Перевязкін, М. К. Старовойтов. [1]

У книзі «Теорія і практика прийняття рішень по виходу організацій з кризи» А.Н. Асаул, І.П. Князь, Ю.В. Коротаєва, відзначали, що необхідним елементом (і параметром) процесу прийняття управлінських рішень є оцінка тих дій, які робляться на його різних етапах. На етапі постановки задачі прийняття рішень - це оцінка кордонів, масштабів і рівня поширення проблеми і проблемної ситуації, на етапі рішення - оцінка різних варіантів, пропонованих фахівцями, на етапі прийняття рішення - оцінка очікуваних наслідків його реалізації. Для цієї мети використовуються критерії. [2]

Найбільш повно система критеріїв оцінки рішень розроблена для структурованих проблем, що дозволяють застосовувати економіко-математичні методи. З їх допомогою визначаються кращі рішення, наприклад, за такими параметрами, як терміни окупності капіталовкладень, приріст доходів або прибутку, мінімізація поточних витрат або

максимізація продуктивності праці. Нерідко в якості критерію вибору рішення застосовується фактор часу, особливо важливий в умовах перехідного періоду, для якого характерна нестійкість стану економіки і суспільства в цілому.

Якість управлінського рішення - це сукупність параметрів рішення, що задовольняють конкретного споживача, і система заходів щодо їх реалізації.

Для підвищення якості управлінських рішень, як правило, створюється експертна група. У неї доцільно включати економістів відділів оплати праці та управління персоналом, соціологів, діловода, юриста, референта, керівника організації і інших фахівців.

Експертна група виконує наступні види процедур:

– перевіряє відповідність підготовленого рішення правилам і вимогам, що пред'являються до складання розпорядчих документів;

– проводить експертну оцінку необхідності даного рішення і окремих завдань, включених до його складу;

– перевіряє фінансові, кадрові, ресурсні, матеріальні та інші можливості реалізації як усього рішення в цілому, так і окремих його завдань.

Для підвищення якості управлінських рішень рекомендується аналізувати їх на основі класифікації за такими ознаками:

– стадія життєвого циклу організації;

– підсистема менеджменту (цільова, яка забезпечує і ін.);

– сфера дії (технічні, економічні рішення та інші);

– ранг управління (верхній, середній, нижчий);

– за масштабністю приймають комплексні і приватні рішення; [3]

До параметрів якості управлінського рішення відносяться:

– показник кількісної невизначеності проблеми (ентропії).

– ступінь ризику вкладення інвестицій;

– ймовірність реалізації рішення за показниками якості, витрат і термінів;

– ступінь адекватності теоретичної моделі фактичним даним, на підставі яких вона була розроблена.

В даний час можна виділити наступні шість основних методів вимірювання ефективності управлінських рішень:

– метод порівняння фактичних витрат / результату з нормативними;

– індексний метод;

– методи оцінки інвестицій;

– методи обліку ризиків;

– метод обліку конкурентостійкості. [4]

Виконати перераховані умови підвищення якості та ефективності управлінського рішення досить важко і дорого. Разом з тим, конкуренція об'єктивно змушує кожного інвестора підвищувати якість і ефективність управлінського рішення. Тому в даний час спостерігається тенденція збільшення кількості враховуються умов підвищення якості та ефективності рішень на основі автоматизації системи менеджменту.

Список використаної літератури:

1. Модернизация экономики на основе технологических инноваций СПб: АНО ИПЭВ, 2008. - 606 с.
2. Асаул, А.М. Теория і практика прийняття рішень по виходу організацій з кризи / О.М. Асаул, І.П. Князь, Ю.В. Коротаєва; під ред. засл. будує. РФ, д-ра екон. наук, проф. А.Н. Осавула. СПб.: АНО ІПЕВ. - 2007. - С.224.

Науковий керівник: доцент кафедри економіки підприємства, обліку і аудиту, к.е.н.,
доцент Уманська В.Г.